

Gozlerin

– KANBER İHSAN · 13 Kasım 2020

00

Hesabım Paylaş

Önceki ŞiirSonraki Şiir

Gozlerin(Çağla yeşili, denizlerin dip mavisi)Gülümseyen yanaklarının iki yanındaki kocaman EFLATUNdan tepе.Sevgiliye gecesinde bir yakamoz yakmışUzun, sakinlik belirtisi var engin kıyılarındaVolkanik bir ateş bürüdü bedenimi, bir yaprağım ben şimdihafif.İlk öpüşte yanaklarının kızarıklığı dişi ve kadınsı oluşundanbilmeden sen.Ellerin nerede duracağını bilmezkenGözlerini yüreğini ele veren bilesin...Cesur, akıllı her yerinde AŞK olan sevgiliyeGözlerin,Aklımı başımdan aklımı benden....dünyevi şeylerle tarumarım şimdi.Biliyorum ahmakçabiliyorum...Bir sigara yakıp sonra sarhoş olmakUmrumda mı sanıyorsun dile düşmek seninle,Umrumda mı işsiz kalmışım.Eve geç gitmişim gece,Sakalım uzamışBir iki ak görmüşüm yüzümdeAyakkabımın birini götürmüş itlerSokakta.... Kalmışım.Sadece kendimeBu yürek çarpmaz böyle bir dahaGül kurutmuşum tabak tabakUmrumda mı sensiz sanıyorsunSeninle aynı zamanda aynı yerdeyimSeviyorum //// sevmişim ya daSensiz yaşanacak bir hayat yok ki: başkaşte bu noktadadır.Bir devri kapatıp yenisini açma cesareti.Gerekliliği... İstek..veUmut..Duyduğun kıvanç...En keskin kılıçtır insana elde,Muktedirsindir (gücün yerinde)Doğru sallarsan koparamayacağı saçın teli yokturdilde.Sevgiliye....